

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาศักยภาพของคนในชุมชนต่อแนวทางการปฏิบัติกับ ผู้กระทำผิดที่ได้กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชน ศึกษาเฉพาะกรณี ชุมชนชาวสวนส้มพันธ์ เขต จอมทอง กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ ศึกษาศักยภาพของคนในชุมชนต่อแนวทางการปฏิบัติกับผู้กระทำผิดที่ได้กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชนชาวสวนส้มพันธ์ เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจของคนในชุมชนสวนส้มพันธ์ในด้านแนวทางการปฏิบัติกับผู้กระทำผิดที่ได้กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชน ศึกษาแนวทางปรับปรุงศักยภาพของคนในชุมชนชาวสวนส้มพันธ์ให้เหมาะสมกับแนวทางการปฏิบัติกับผู้กระทำผิดที่ได้กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชนชาวสวนส้มพันธ์ เป็น การศึกษาที่เน้นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยศึกษาจากหนังสือ บทความ ทฤษฎี แนวความคิด ผลการวิจัย วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ เอกสารในและต่างประเทศ ตลอดจนสถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ มีขนาดกลุ่มตัวอย่าง 129 คนจาก 129 ครั้วเรือน ผู้ศึกษานำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ และกำหนดเสนอผลการศึกษาดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

จากข้อมูลทั่วไปของประชากร แสดงให้เห็นว่า คนในชุมชนส่วนใหญ่มีอยู่ในช่วงของวัยรุ่นย่างเข้าสู่ผู้ใหญ่ตอนต้นเป็นคนโสด ซึ่งอยู่ในวัยศึกษาแต่เนื่องจากมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ คือมีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา และมีมัธยมศึกษาตอนต้นทำให้ไม่สามารถหางานทำที่ดีได้ ส่งผลให้ส่วนใหญ่จึงมีอาชีพรับจ้างและมีรายได้อยู่ในระดับต่ำเพียงแค่ 5,000-10,000 บาทตามวุฒิของการศึกษา ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องทำงานหาเช้ากินค่ำและไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนทุกครั้งจึงพบว่ามีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนเพียงบางครั้งทำให้เป็นเพียงผู้อาศัยของชุมชนทั้งที่อยู่ในชุมชนมาก คือมากกว่า 5 ปี ความรับผิดชอบของชุมชนจึงควรเพิ่มเติมส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีและพัฒนาของสมาชิกทั้งหมดของชุมชนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงสังคมในด้านต่าง ๆ ของรัฐเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อการทำความผิดของคนในชุมชนสร้างความเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในการช่วยกันดูแลชุมชน รวมถึงช่วยกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น รวมทั้งการแก้ไข

ผู้กระทำความผิดที่อยู่ในชุมชนด้วยเนื่องจากอาชญากรรมเป็นผลผลิตอย่างหนึ่งของชุมชนผู้แก้ไขที่ดีคือสมาชิกของชุมชน สื่อที่ใกล้ชิดและมีอิทธิพลมากที่สุดคือการประชาสัมพันธ์ขององค์กรเอกชนในเรื่องของข่าวสารในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ซึ่งรองลงมาคืออินเทอร์เน็ตและโทรทัศน์ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่ายมีราคาไม่แพงต่อการบริโภค และสามารถเลือกบริโภคได้ง่ายแต่การที่ทราบถึงการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดจากสื่อในระดับปานกลางทั้ง ๆ ที่สื่อต่าง ๆ เข้าถึงง่ายอาจเป็นเพราะการนำเสนออาจมีน้อยหรืออาจเป็นที่ไม่น่าสนใจของคนในชุมชน ดังนั้นควรมีการนำเสนออย่างต่อเนื่องเพื่อให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมต่อการแก้ไขในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การให้การสนับสนุนด้านการสอดส่องดูแล การให้ความร่วมมือในการแก้ไขโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น การมีส่วนร่วมในการสร้างอาชีพ รวมถึงการช่วยเหลือในการดูแลหลังพ้นโทษโดยเฉพาะการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตภายหลังการพ้นโทษ ซึ่ง จันทรจิรา หวังวรวัฒนากุล (2439) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังเรือนจำเขต 3 พบว่าเมื่อหลังพ้นโทษและได้รับการปล่อยตัวแล้วก็พยายามกลับตัวเป็นคนดี แต่การที่ผู้ต้องขังได้กลับไปใช้ชีวิตอิสระในสังคมภายนอก พบกับสภาพแวดล้อมเดิม ๆ มีสิ่งยั่วยุหลายประการก็อาจทำให้ผู้ต้องขังกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีกได้

ปัจจัยอื่น ๆ

ความรู้ความเข้าใจด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดมาก จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 93.80 มีความรู้ความเข้าใจด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.65 และมีความรู้ความเข้าใจด้านการอบรมแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.55

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดมาก โดยคนในชุมชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดมาก ในเรื่องของรัฐบาลควรดำเนินนโยบายอบรม แก้ไขผู้กระทำผิดอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 93.00แสดงให้เห็นว่าประชาชนในชุมชนมองว่ารัฐมีหน้าที่ในการแก้ไขและเชื่อมั่นต่อรูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดและรัฐควรปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง แต่ในขบวนการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดไม่ใช่เพียงแต่รัฐเท่านั้นทุกคนต้องมีส่วนร่วมต่อการแก้ไขโดยเฉพาะภายหลังการปลดปล่อยซึ่งมักพบว่าภายหลังพ้นโทษมักไม่ได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่องในการแก้ไขฟื้นฟูซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเบญจวัฒน์ ศิวะบวร (2527, น. 92-94) ที่ศึกษาเรื่องการสงเคราะห์ผู้พ้นโทษในประเทศไทย พบว่า

การสงเคราะห์ผู้พ้นโทษในประเทศไทยมีขอบเขตจำกัดทั้งในภาครัฐและเอกชน โดยในส่วนของภาครัฐไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง มีข้อจำกัดด้านงบประมาณ บุคลากรและมีการกิจหลักของแต่ละหน่วยงานอยู่แล้ว เช่นเดียวกับเอกชนโดยส่วนใหญ่ยังมิได้ให้ความสนใจอย่างจริงจังต่อการสงเคราะห์ผู้พ้นโทษ แต่เป็นไปตามยุคสมัยและขึ้นอยู่กับตัวบุคคลในวงแคบ

ทัศนคติของคนในชุมชนชาวสวนสัมพันธ์ต่อแนวทางการปฏิบัติกับผู้กระทำผิดที่ได้กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชนชาวสวนสัมพันธ์

จากการศึกษา พบทัศนคติของคนในชุมชนต่อแนวทางการปฏิบัติกับผู้กระทำผิดที่ได้กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชน ว่า ผู้กระทำผิดต้องได้รับการลงโทษ มีทัศนคติเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการช่วยเหลือผู้เคยกระทำผิดจะทำให้ ผู้เคยกระทำผิดเอาชนะพฤติกรรมเสียหายของตนได้มีทัศนคติเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 หากผู้กระทำผิดเป็นญาติจะสงสารให้อภัยมากกว่าคนอื่น ๆ มีทัศนคติเฉย ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 รู้สึกหวาดระแวงผู้กระทำผิดที่กลับเข้ามาอยู่ในชุมชนมีทัศนคติเฉย ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 หากผู้กระทำผิดกลับมาพักอาศัยใกล้บ้านท่านจะคอยสังเกตอยู่ห่าง ๆ มีทัศนคติเฉย ๆ เท่ากับจะแสดงการต้อนรับช่วยเหลือสนับสนุนผู้กระทำผิดที่กลับมาอาศัยอยู่ในชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ท่านไม่ต้องการให้ผู้กระทำผิดกลับเข้ามาอยู่ร่วมชุมชนเดียวกันมีทัศนคติเฉย ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 หากผู้กระทำผิดกลับมาพักอาศัยใกล้บ้านท่านจะพยายามไม่สัมพันธ์ด้วย มีทัศนคติเฉย ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 ท่านรู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่ออยู่ใกล้กับผู้กระทำผิดที่กลับมาอยู่ในชุมชนเดียวกับท่านมีทัศนคติเฉย ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 ท่านจำเป็นต้องติดลูกกรงเหล็กติดที่บ้านของท่านเพราะกลัวผู้กระทำผิดที่กลับมาอยู่ในชุมชนเดียวกับท่านมีทัศนคติเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 ปัญหาอาชญากรรมอาจมากขึ้นหากชุมชนไม่มีความเข้มแข็งพอ เห็นด้วยมาก มีทัศนคติเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.63 ค่าเฉลี่ยรวมทัศนคติของคนในชุมชนต่อแนวทางการปฏิบัติกับผู้กระทำผิดที่ได้กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.10 แสดงว่าคนในชุมชนมีระดับทัศนคติเฉย ๆ ต่อแนวทางการปฏิบัติกับผู้กระทำผิดที่กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชน

ข้อจำกัด/ปัญหาอุปสรรค พบว่าในชุมชนมีข้อจำกัด/ปัญหาอุปสรรคมาก ในการใช้เวลาส่วนมากออกไปทำงานนอกชุมชน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 66.10 กลุ่มตัวอย่างจะปิดบังคนในชุมชน หากคนในครอบครัวของท่านเป็นผู้กระทำผิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 68.20 อาจเป็นเหตุให้ทัศนคติของคนในชุมชนต่อแนวทางการปฏิบัติกับผู้กระทำผิดที่ได้กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชน มีระดับทัศนคติเฉย ๆ ต่อแนวทางการปฏิบัติกับผู้กระทำผิดที่กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชน แต่ก็ต้องการให้ความร่วมมือกับภาครัฐต่อการดูแลช่วยเหลือผู้กระทำผิดที่กลับมาอยู่ในชุมชนซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 82.90

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

ด้านข่าวสาร

1. กรมราชทัณฑ์ควรมีการนำเสนอในด้านบวกต่อการแก้ไขผู้กระทำผิดโดยเฉพาะ การชดใช้ให้กับชุมชน สังคม เช่น การทำงานสาธารณะ การจัดกิจกรรมร่วมกันของผู้ใกล้ชิดพื้นที่ ผู้พ้นโทษกับชุมชน
2. กรมราชทัณฑ์ควรมีการเผยแพร่ความสำเร็จของผู้กระทำผิดและอยู่ในชุมชนเพื่อสร้างการยอมรับ

ด้านบุคลากรในชุมชน

1. ผู้นำชุมชนและคนในชุมชนควรมีผู้ประสานงานในการให้ความช่วยเหลือดูแลผู้กระทำผิดความผิดหลังพ้นโทษเพื่อประสานงานของความช่วยเหลือระหว่างรัฐกับชุมชน ในการแก้ไขผู้กระทำผิด
2. กรมราชทัณฑ์และผู้นำชุมชนควรจัดกิจกรรมในการประสานสัมพันธ์ทั้งก่อนและหลังการนำผู้กระทำผิดกลับชุมชน เช่น ชุมชนสัมพันธ์ ครอบครัวสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดทักษะการเผชิญปัญหาของคนในชุมชน

ด้านสวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวก

1. ผู้นำชุมชนควรจัดสถานที่ของชุมชนให้เกิดความปลอดภัยและเอื้อต่อการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน
2. ชุมชนควรมีสวัสดิการชุมชนในการให้การช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้กระทำผิดหลังพ้นโทษให้เป็นทุนในการประกอบอาชีพ อาจเป็นรูปแบบกู้ยืมหรือให้เปล่า

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาด้านผู้นำชุมชนต่อการแสวงหาการมีส่วนร่วมต่อการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมโดยผู้กระทำผิดในชุมชน
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ของชุมชนที่เอื้อต่อการกระทำผิดซ้ำ
3. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของผู้กระทำผิดภายหลังการพ้นโทษต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขการกระทำผิดของชุมชน